

Laurea-ammattikorkeakoulu
Laurea Kerava

Elämyksiä Etelä-Amerikasta -Tapahtuman järjestäminen
Tiedekeskus Heurekassa

Laura Yli-Kojola
Matkailun koulutusohjelma
Opinnäytetyö
Maaliskuu 2009

Laurea University of Applied Sciences
Laurea Kerava

Experiences from South America - Organizing an Event in the
Science Center Heureka

Laura Yli-Kojola
Hospitality management
Thesis
March 2009

Laura Yli-Kojola

Elämyksiä Etelä-Amerikasta tapahtuman järjestäminen tiedekeskus Heurekassa

Vuosi 2009 Sivumäärä 33

Opinnäytetyöni aiheena oli tapahtuman järjestäminen. Olin mukana järjestämässä multisensorista tapahtumaa, joka järjestettiin Tikkurilassa, tiedekeskus Heurekassa 10-11.5.2008. Tapahtumassa tuotiin esille Etelä-Amerikkaa eri aistien välityksellä. Toteutimme tapahtuman yhteistyössä Laurea-ammattikorkeakoulun sekä Heurekan kanssa. Tapahtumaa järjestämässä oli seitsemän Laurea-ammattikorkeakoulun eri koulutusohjelmien opiskelijaa. Tapahtuman ohjaajana toimi Laurea-ammattikorkeakoulun sosiaalialan lehtori Minttu Rätty.

Heurekasta saimme suuren tilan, johon meidän oli mahdollisuus rakentaa eteläamerikkalainen maisema. Jaoimme tilan kolmeen osaan, joissa esittelimme eteläamerikkalaisen kaupungin, arjen sekä rannan. Tapahtuman ideana oli, että tila voisi toimia sekä kansainvälisyyskasvatuksen ympäristönä että se auttaisi suomalaisia ymmärtämään vieraita kulttuureja ja eteläamerikkalaisia tapoja. Halusimme tapahtumaan myös eteläamerikkalaisia, jotka voisivat saada mieliinsä onnellisia muistoja kotimaastaan tapahtuman kautta.

Käsittelen opinnäytetyössäni ensin multisensorisuutta ja kerron hankkeen taustoista, ketkä toimivat hankkeessa ja mitä hanke pitää sisällään. Koska tapahtumamme koski Etelä-Amerikkaa, olen tuonut esille myös sen musiikkia, elämää ja kulttuuria. Olen tarkastellut tapahtumaa prosessina teoreettiselta pohjalta, sekä kertonut myös miten tapahtuma käytännössä järjestettiin.

Tapahtumassa käytettiin myös arviointikaavakkeita. Lapsille sekä aikuisille oli tehty omanlaiset kaavakkeet ja kysymykset. Arviointikaavakkeet teki opiskelija Anne Makkonen ja olen käyttänyt niitä ja niiden tuloksia opinnäytetyössäni. Tapahtumaa arvioitiin myös suullisesti, joten kaikki eivät kokeneet tarpeelliseksi täyttää arviointikaavaketta.

Opinnäytetyöni lopussa olen käynyt läpi omia kehittämisideoita sekä omaa oppimista tapahtuman järjestämisestä, multisensorisuudesta sekä yhteistyöstä muiden projektissa mukana olleiden kanssa.

Asiasanat:

Etelä-Amerikka, järjestäminen, tapahtuma

Laura Yli-Kojola

Experiences from South America - Organizing an Event in Science Centre Heureka

Year 2009 Pages 33

My thesis describes the process and preparation regarding the steps to organize and host an event. I organized with other students of Laurea University a multisensory event, which took place in Tikkurila in Science Centre Heureka in 10-11. 5.2008. In the event we showed experiences from South America to the event attendees through different senses. We planned and hosted the event together with Laurea University of Applied Sciences and with Heureka. There were seven people organizing the event. We were all students of Laurea University of Applied Sciences from different units. The director of this event was Minttu Rätty who is a Senior Lecturer of Social Services at Laurea University of Applied Sciences.

In Heureka we had a large facility to construct a South American scenery. We divided the room into three parts. We presented South America from the perspective of typical city life, normal home and school life, and a South American beach scene. The idea of this event was to demonstrate South America in a hands-on educational way so that it would help Finnish people to understand different cultures and South American customs. We also wanted to invite and include South American indigenous people in our event to return into their minds happy memories from their own country through this event.

In my thesis I have first discussed multisensory projects. I also explain the backgrounds of this project and tell about the students who worked on the project and further what the project included. Because my thesis is about South America I have written about its music, life, tourism and culture. I have examined the event theoretically as a process and also explained how the event was organized in practice.

In the event we used evaluation forms. There were separate forms and questions for children and adults. I have used Anne Makkonen's forms in my thesis; she was one of the student organizers. The event was also evaluated by the people who told us their opinion of the event. Not everybody felt that it was necessary to fill in the forms.

In the end of my thesis I have gone through my own ideas of developing this event. I have discussed my own learning about organizing an event and also cooperation with everybody else that were in this project.

Key words:
Event, project, South America

SISÄLLYS

1	Johdanto	3
2	Opinnäytetyön tavoite ja tausta.....	3
2	Monikulttuurinen multisensorinen tila -hanke	3
2.1	Multisensorisuus	3
2.2	Hankkeen tavoitteet	3
2.2	Hankkeen pilotit	3
2.3	Yhteistyökumppanina tiedekeskus Heureka	3
3	Etelä-Amerikka ja sen kulttuuri	3
3.1	Matkailu.....	3
3.2	Musiikki	3
3.3	Kielet.....	3
3.4	Kaupungit sekä luonto	3
4	Elämyksiä Etelä-Amerikasta -tapahtuman järjestämisprosessi.....	3
4.1	Miksi tapahtuma järjestettiin?.....	3
4.2	Kenelle tapahtuma oli suunnattu?	3
4.3	Mitä tapahtumassa oli?	3
4.4	Miten tapahtuma toteutettiin?	3
4.5	Millainen tapahtuma oli?	3
4.6	Millainen budjetti tapahtumassa oli	3
4.7	Miten tapahtuma markkinoitiin.....	3
4.8	Tapahtuman jälkeen	3
5	Tapahtuman arviointi	3
5.1	Lasten arviointi tapahtumasta.....	3
5.2	Aikuisten arviointi	3
5.2.1	Millä tavalla Etelä-Amerikka esiteltiin tapahtumassa katsojille?	3
5.2.2	Lapsen toisen kulttuurin identiteetin kehittyminen	3
5.2.3	Miten tapahtuma tuli perheen monikulttuurista identiteettiä?	3
5.2.4	Mikä oli parasta tapahtumassa?.....	3
5.3	Tapahtumassa käyneiden kehittämisideoita	3
6	Johtopäätökset ja kehittämisideat.....	3
7	Oman oppimisen arviointi	3

1 Johdanto

Idea opinnäytetyölle lähti siitä, että olin kiinnostunut Etelä-Amerikasta ja lähdin mukaan suunnittelemaan tapahtumaa, jossa eteläamerikkalainen maailma kohtasi katsojaa eri aistien välityksellä. Opinnäytetyöni aiheena oli tapahtuman järjestäminen, ja otin aiheekseni tarkastella Elämyksiä Etelä-Amerikasta - tapahtumaa, joka järjestettiin tiedekeskus Heurekaassa, Tikkurilassa 10.-11.5.2008.

Tapahtuman suunnittelussa toimi päätoimisesti seitsemän opiskelijaa, jotka olivat Tikkurilan, Keravan sekä Järvenpään Laurea-ammattikorkeakoulussa (myöhemmin Laurea) opiskelevia oppilaita. Ryhmämme ohjaajana toimi Laurean sosiaalialan lehtori Minttu Rätty. Saimme tapahtumaa suunnittelemaan myös perulaisen Ana Tamayon, jonka ideat ja ajatukset olivat kultaakin kalliimpia tämän tapahtuman järjestämisessä ja toteuttamisessa.

Rakensimme tiedekeskus Heurekaan multisensorisen tilan, jossa eteläamerikkalainen tunnelma kohtasi katsojan aistien kautta. Tila oli jaettu kolmeen osaan, jossa esittelimme eteläamerikkaisen kaupungin, arjen ja rannan elämää. Halusimme tilan myös toimivan kansainvälisyyskasvatuksen ympäristönä, jossa suomalaiset voisivat ymmärtää maahanmuuttajien taustoja sekä vieraita kulttuureja.

Palautteiden mukaan tapahtuman parasta antia oli musiikki. Tapahtuma vei meidät itsemmekin mukaan Etelä-Amerikan rytmeihin, ja suunnittelijoiden kesken vallitsi hyvä yhteishenki, joka välittyi myös vieraisiin. Tapahtuma oli kaiken kaikkiaan hyvin onnistunut. Sekä opiskelijat että kävijät olivat tyytyväisiä lopputulokseen.

Olen ottanut runon kirjasta ”tapahtuma on tilaisuus”, joka sisältää ajatuksen myös tapahtuman järjestämisestä. Runo on Anja Porion:

”Samanlaisiahan me kaikki

Kissat, koirat, kanit

Kaksijalkaiset ja muut mönkijät

Ruokaa

Hoivaa

Lämpöä

Kunnon kohtelua

Me tarvitsemme Leikkimieltä vielä”. (Vallo & Häyrinen 2008: 16.)

2 Opinnäytetyön tavoite ja tausta

Tapahtuman järjestäminen prosessina oli hyvin mielenkiintoinen, ja sitä suunniteltaessa oli tärkeää huomioida, että tapahtuman perustiedot olivat selvillä ennen suunnittelua. Mikä on tapahtuman nimi, miksi se järjestetään, mikä on sen ajankohta sekä paikka. On hyvä jakaa vastuualueet, jotta jokaiselle löytyy oma paikkansa tapahtumaa järjestäessä. Millaiset tavoitteet tapahtumalla on, mikä on tapahtuman aikataulu ja sisältö ja mitä odotuksia on asiakkailta. Lisäksi tapahtumaa järjestäessä tulisi ottaa huomioon budjetti, turvallisuus, vakuutukset, yhteistyökumppaneiden tarve sekä tarvikkeiden tai materiaalien tarve.

Jokainen menestyksenkäs tapahtuma tarvitsee päämäärän. Tapahtuman tavoitteet on hyvä ottaa selville tapahtuman suunnitteluprosessin alkuvaiheessa. Työmme tavoitteena oli rakentaa kaksi päivää kestävä, elämyksellinen tapahtuma tiedekeskus Heurekaan, joka sijaitsee Tikkurilassa. Tavoitteena oli myös multisensorisen tilan avulla kehittää uusia menetelmiä maahanmuuttajien oman kulttuurin tukemiseen, siirtämiseen oman polven maahanmuuttajille ja kansainvälisyyskasvatukseen. (Räty, M. 2008.)

Lähdimme suunnittelemaan tapahtumaa seitsemän hengen ryhmässä, joista kaikki opiskelijat olimme Laurea-ammattikorkeakoulusta. Opiskelijoita oli Tikkurilasta, Järvenpäästä sekä Keravalta. Tapahtuman nimeksi tuli Elämyksiä Etelä-Amerikasta ja se päätettiin järjestää tiedekeskus Heurekassa, Tikkurilassa 9.-11.2008. Suunnittelimme tapahtuman, johon rakennettiin kolme eri tilaa, joissa yleisö sai kokea eteläamerikkalaista arkea, rantaelämää sekä kaupunkia eri aistien kautta. Tapahtumaan oli järjestetty myös erilaista ohjelmaa, joka koostui espanjankielisestä musiikista, Capoeira-näytöksestä, salsan opetuksesta sekä sadutusnurkasta. Ohjelmasta vastasivat itse opiskelijat sekä muutama ulkopuolinen vieras.

Lisäksi tapahtumalla haluttiin edistää matkailua Etelä-Amerikkaan. Opinnäytetyössäni tuon esille myös Etelä-Amerikan kulttuuria, musiikkia, matkailua sekä arkielämää. Työni koostuu tapahtuman järjestämisen suunnitteluprosessista sekä siihen liittyvistä teoreettisista käsitteistä, tapahtuman arvioinnista sekä tiedekeskus Heurekaa koskevista asioista.

2 Monikulttuurinen multisensorinen tila -hanke

Laurea-ammattikorkeakoulussa aloitettiin vuonna 2007 monikulttuurisen multisensorisen tila -hanke. Sillä haluttiin tukea maahanmuuttajien hyvinvointia, sekä palauttaa heille mieleen onnellisia muistoja omasta kotimaastaan. Tavoitteena oli rakentaa tila, jossa nykYTEKNOLOGIAA käyttäen voitaisiin luoda elämyksiä eri aistien kautta. Tilaa voitaisiin myös halutessa muuttaa erilaisiksi elämysympäristöiksi, jossa katsoja voisi palata kotimaansa tunnelmiin. (Räty, M. 2008.)

Hankkeella pyritään kehittämään monipuolisesti multisensorisia työmenetelmiä. Hankkeessa on käytetty myös erilaisia pilotteja, sekä opiskelijoita, jotka ovat olleet mukana kehittämässä hanketta. Kerron lisää opinnäytetyössäni piloteista ja opiskelijoiden roolista. (Räty, M. 2008.)

Hankkeelle on koko ajan luotu yhteistyöverkostoja. Verkostoihin kuuluu kuntien, kolmannen sektorin sekä muiden korkeakoulujen toimijoita. Myöhemmin odotetaan, että yhteistyö voisi toimijoiden kanssa tiivistyä, sekä ulkopuolinen rahoitus voisi järjestyä hankkeelle. (Räty, M. 2008.)

2.1 Multisensorisuus

Multisensorinen elämystila on ympäristö, jossa voi kokea asioita kaikkien aistien kautta. Tässä ympäristössä voi antaa mielen levätä tai osallistua itse luoviin aktiviteetteihin, esimerkiksi tarinateatteriin, äänimaisemiin tai yhteisölliseen tanssiin. Multisensorisuudessa yhdistyvät vähintään kaksi aistia yhtäaikaaisesti. Multisensorisessa työssä on aina läsnä jokin mielikuvitus, tunne, luovuus sekä yhteisöllinen vuorovaikutus. (Multisensorinen elämystila.)

Multisensorinen tila antaa voimaa vapaa-ajan ympäristönä, se innostaa oppimaan ja sitä käytetään myös kuntoutuksen ympäristönä. Multisensorinen tila tarkoittaa sellaista tilaa, joka on helposti muunneltava. Siinä voi erilaisella nykYTEKNIKALLA ja liikuteltavalla kalustolla luoda kaikkia aisteja stimuloiva ympäristö. Tällä ympäristöllä halutaan luoda mielikuvia erilaisista kulttuurisista ympäristöistä. (Räty, M. 2008.)

Valkoiset seinät mahdollistavat multisensorisen tilan muuntelut. Tilan voisi siis helposti muuttaa käyttötarkoituksesta riippuen erilaisiksi ympäristöiksi. Videotykki joka kattaa koko seinän, voisi tilaan luoda maisemia. Hyvät äänentoistolaitteet mahdollistavat erilaiset äänet. Lämpölamput sekä valaistuksella tilaan voi saada esimerkiksi auringon hehkua tai nuotion lämpöä. Tuoksuja tilaan voisi saada esimerkiksi minikeittiön ruoasta. (Räty, M. 2008.)

2.2 Hankkeen tavoitteet

Hankkeen tärkein ajatus on rakentaa multisensorinen tila, joka kehittäisi multisensorisia työmenetelmiä käyttäen hyödyksi nykYTEKNOLOGIAA. Multisensorisia työmenetelmiä halutaan kehittää maahanmuuttajien hyvinvoinnin tuottajana erilaisessa kuntoutustoiminnassa. Teknologiaa hyödyntäen luotaisiin toimintaympäristö, jossa vähemmistö ja enemmistö voisi kohdata toisiaan tasa-arvoisesti. Kolmas tavoite on, että multisensorisuuden mahdollisuutta kansainvälisyyskasvatuksen keinona voitaisiin kehittää keskuksessa. (Räty, M. 2008.)

Tavoitteena on myös tukea maahanmuuttajien omaa kulttuuria sekä siirtää perintöä toisen polven maahanmuuttajille sekä kansainvälisyyskasvatukseen.

Kansainvälisyyteen kasvaminen on aina prosessi. Prosessi auttaa jokaista ymmärtämään erilaisuutta sekä kehittää kykyämme toimia maailmassa, joka globalisoituu yhä enemmän. Kansainvälisyyskasvatus (KVK) sisältää laajan kirjon erityyppisiä kasvatus- ja opetusmenetelmiä. Näitä voidaan toteuttaa kouluissa, työpaikoilla sekä erilaisissa tapahtumissa. Vapaaehtoistyö ja kansainväliset vaihto-ohjelmat edistävät globaalia ymmärrystä. Aikuiset ovat yhtä tärkeässä asemassa kuin lapset ja nuoret, sillä kasvatus ja oppiminen ovat elinikäinen prosessi. Kunnat, koulut, kirkot sekä yritykset järjestöjen ohella kasvattavat ihmisiä kohti vastuullista globaalia kansalaisuutta. Tiedotusvälineillä on hyvin tärkeä asema julkisen mielipiteen muokkaamisessa (Kansainvälisyyskasvatus.)

Maahanmuuttajien kasvu vaatii uusien kuntouttamispalvelujen kehittämistä. 2000-luvulla on hyvin voimakkaasti noussut esille se, että valtakulttuurin edustajien monikulttuurisuustietoisuutta tulisi lisätä, sekä kasvattaa ihmisiä suvaitsevaisuuteen. Euroopan Unionin Maastrichtin kansainvälisyyskasvatuksen julistus vuonna 2002 toi esille uudella tavalla kansainvälisyyskasvatuksen ja kehityskasvatuksen. Euroopan neuvosto North-South määritteli kansainvälisyyskasvatuksen tehtäväksi ”avata ihmisten silmät sekä mieli maailman erilaisille todellisuuksille ja herättää ihmisissä halu rakentaa oikeudenmukaisempaa, tasa-arvoisempaa ja ihmisoikeuksia kunnioittavampaa maailmaa”. (Räty, M. 2008.)

Suomessa valmistui vuonna 2005 kansallinen kansainvälisyyskasvatuksen toimenpideohjelma. Ehdotuksena siinä on mm. että kansainvälisyyskasvatuksen näkökulma sisällytetään keskeisiin koulutus-, tutkimus- ja kulttuuripoliittisiin ja yhteiskuntapoliittisiin linjauksiin. Siinä myös halutaan vahvistaa kansainvälisyyskasvatuksen toteuttamista erityisesti varhaiskasvatuksessa, kouluissa ja oppilaitoksissa sekä opettajainkoulutuksessa. Halutaan myös lisätä tukea kansalaisjärjestöille ja muille kansalaisyhteiskunnan toimijoille heidän tehtävässään kansainvälisyyskasvattajina, sekä tuetaan kansainvälisyyskasvatuksen tutkimusta ja korkean asteen koulutusta. (Kansainvälisyyskasvatus.)

2.2 Hankkeen pilotit

Lukuvuosina 2007 ja 2008 hankkeessa on tehty useampia pilotteja opiskelijatyönä. Hankkeessa on ollut yhteensä 53 oppilasta. Hankkeelle on luotu Optima-verkkoympäristö ja tässä ympäristössä opiskelijat, opettajan sekä yhteistyökumppanit ovat voineet tutustua hankkeeseen. Optima-ympäristö on toiminut pilottien aikana tapahtumien valmistelujen

yhteistyövälineenä. Optimaan on myös voitu kerätä opiskelijoiden tekemät raportit, hankkeen esitteet ja suunnitelmat. (Räty, M. 2008.)

Hankkeen pilotit ovat olleet positiivinen asia ja ne ovat saaneet hyvän vastaanoton. Opiskelijoille se on ollut oppimista kulttuurien kohtaamisesta sekä oppineet projektityön taitoja hankkeen toiminnoista. Toimintoihin ovat osallistuneet myös maahanmuuttajat ja he ovat kokeneet kohtaamiset ja omien muistojensa työstämisen positiivisena. (Räty, M. 2008.)

Laurean matkailualan opiskelijat järjestivät pilottina keväällä 2008 kaksi erilaista multisenssista tilaa; yhden somalialaisen ja yhden inkeräisen huoneen, jossa eri aistien kautta saattoi pienessä tilassa ja lyhyessä ajassa kokea aidon tunnelman. Toinen pilotti tehtiin Laurean opiskelijoiden jouluna 2007 järjestämässä Boost camp -tapahtumassa. Tapahtumaan oli rakennettu ”ranta”, jossa katsoja saa istahtaa ja nauttia ”rantamaisemasta”. Tilassa oli tarjolla myös hedelmiä, laineiden liplatusta, lämmin merituuli sekä lämmintä hiekkaa, johon pystyi upottamaan varpaat. Tämä kokeilu osoitti sen, että keveillä rakenteilla, joita tässä tapahtumassa olivat; tuuletin, kuumavesipullolla lämmitetty hiekka, joka oli siirreltävässä laatikossa, pystyttiin tuottamaan elämyksiä. (Räty, M. 2008.)

Tämän tilan rakensivat neljä sosionomiopiskelijaa. Tässä pilotissa käytettäviä ideoita ja kokemuksia on hyödynnetty kahdessa suuremmissa tapahtumassa, joita ovat käsittelemäni eteläamerikkalaisia elämyksiä -tapahtuma, sekä kulttuurit Järvenpäässä. (Räty, M. 2008.)

Yksi piloteista on ollut myös se, että Tikkurilan kymmenen ensimmäisen vuoden sosionomiopiskelijaa haastatteli somalialaisia maahanmuuttajia näiden onnellisista muistoista. He tekivät muistoihin pohjautuvat raportit tehtävänannon mukaisesti. (Räty, M. 2008.)

2.3 Yhteistyökumppanina tiedekeskus Heureka

Tiedekeskus Heureka on yritysmuodoltaan säätiö. Säätiö on perustettu vuonna 1983 ja tiedekeskus vuonna 1989. Se sijaitsee Vantaalla, Tikkurilassa. Tiedekeskuksen tarkoituksena on lisätä tieteellistä tiedon ymmärrystä, sekä kehittää uusia menetelmiä tieteen opetuksessa. Nimi Heureka tarkoittaa ”Olen keksinyt sen!”. Heurekassa on sekä sisätiloissa tapahtuvia näyttelyjä, että ulkotiloissa tapahtuvia näyttelyjä. Näyttelyissä kävijät pääsevät itse kokeilemaan erilaisia asioita. (Heureka 2007.)

Tiedekeskus Heureka sai alkunsa Helsingin yliopistosta. Dosentit Tapio Markkanen, Hannu I. Miettinen sekä Heikki Oja olivat Heurekan alullepanijoita. Vantaasta tulikin tiedekeskuksen isäntäkaupunki. Vantaa osoitti paikan tiedekeskukselle ja tuli myös rakennuksen osittaiseksi maksajaksi. Heurekan sisältösuunnitelma valmistui vuonna 1986. Enne rakennuksen

valmistumista, oli pidetty joitain näyttelyjä kokeeksi muissa tiloissa. Tiedekeskus Heureka oli valmis avattavaksi yleisölle 28. huhtikuuta 1989. (Heureka 2007.)

Tiedekeskus Heureka oli mukana tukemassa järjestämäämme tapahtumaa. Saimme vuokrattua heiltä sekä tapahtumaan hyvin soveltuvat tilat että käyttää heidän tekniikkansa. Tapahtuman suunnittelijat saivat lounaan ja ilmaiskierroksen Heurekassa. Yhteistyössä olimme Paula Havasten kanssa, joka auttoi meitä tarpeen vaatiessa vastaamalla kysymyksiin sekä esittelemällä meille tilat jossa tapahtuma järjestettiin.

Heurekan xx Paula Havasteen mukaan Heurekan kävijämäärään vaikuttaa suuresti se, millainen sää tulisi olemaan. Usein, jos on aurinkoista, ihmiset viihtyvät perheineen enemmän ulkotiloissa, kun sisällä. Sateisena päivänä on helpompi perheen kanssa päättää tehdä jotain muuta kuin olla ulkona. Säätila vaikutti varmasti myös viikonlopun kävijämäärään, jolloin Etelä-Amerikka tapahtuma oli. Ulkona oli todella kaunis auringon paiste ja sen lisäksi oli äitienpäiviäviikonloppu. Odotimme enemmän kävijöitä, mutta koska sää oli kaunis ja poutainen olivat perheet päättäneet viettää aikaa enemmän ulkosalla kuin sisällä Heurekassa.

Tiedekeskus Heurekassa on näyttelyitä sekä sisätiloissa että ulkotiloissa. Näyttelyt ovat enemmän tai vähemmän erilaisiin tieteenaloihin liittyviä kohteita. Kohteissa asiakkaat pääsevät itse kokeilemaan asioita. Kohteissa on esillä erilaisia aihepiirejä, joita ovat mm. kielet, ympäristö ja liikenne. Heurekassa on myös pysyvä osasto, joka on nuorimmille kävijöille suunnattu Lasten Heureka. Yhteensä Heurekassa kohteita on 200. (Heureka 2007.)

Aihepiireinä Lasten Heurekassa ovat olleet dinosaurukset, urheilu, metsät, elokuvat, lentäminen ja muinaiset kulttuurit. Heurekan itse tehdyt näyttelyt ovat myös päässeet ulkomaille sekä ulkomailta on myös tuotu näyttelyjä Heurekaan. (Heureka 2007.)

Heurekan ulkopuisto Galilei avattiin vuonna 2002, se on auki kesäisin ja siellä on nähtävillä myös kesätiedeteatteriesityksiä. Galileita voidaan kutsua tieteelliseksi leikkipuistoksi, jossa on kymmeniä kohteita. (Heureka 2007.)

Heurekassa on myös Verne-teatteri, jossa näytetään dokumentteja, elokuvia, multimediaa ja planetaario-ohjelmaa. Verne-teatteri kuitenkin jäi 2007 vuoden lopusta tauolle ja tilalle tuli Vattenfall Planetarium, joka koostuu planetaarioesityksistä. (Heureka 2007.)

Lisäksi Heureka tarjoaa rottien koripallo-otteluita. Lapset voivat osallistua laboratorioissa kokeiden tekemiseen. Lisäksi Heurekassa järjestetään lasten tieteen päiviä sekä tiedeleirejä kesäisin. Heurekan palveluita ovat tiedekauppa sekä ravintola. (Heureka 2007.)

3 Etelä-Amerikka ja sen kulttuuri

3.1 Matkailu

Etelä-Amerikka tarjoaa kaikentyyppisille matkailijoille erilaisia elämyksiä. Matkailija voi valita tavallisen rantaloman, jonka mahdollistaa pitkä Atlantin rannikko-osuus. Nähtävyyksinä Etelä-Amerikka tarjoaa upeita vuoristoja, joista yhtenä mahtavimpana voin mainita Andit. Andien korkein huippu on Aconcagua, joka on lähes 7 000 metriä merenpinnan tason yläpuolella. Andit tarjoavat monipuoliset vuoristonäkymät; rinteitä, metsiä, alppilaaksoja ja järviä. Matkailullisesti Andit on potentiaalinen alue. Kansainvälinen matkailu sijoittuu Etelä-Amerikassa enimmäkseen Argentiinaan, Chileen, Brasiliaan ja Uruguayhin. Nämä neljä aluetta ovat suuremmat yhteensä kuin koko Euroopan alue (12,3 milj.km²), missä asukasluku on kuitenkin vain 223 miljoonaa (v. 2000). (Vuoristo 2003: 412-415.)

Etelä-Amerikka on matkailullisesti mielenkiintoinen. Etelä-Amerikka kattaa 13 valtiota, joita ovat Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Ecuador, Guyana, Kolumbia, Paraguay, Peru, Ranskan Guyana, Suriname, Uruguay sekä Venezuela. Etelä-Amerikkaa hallitsee latinankielisen kulttuurin pohjalta syntyneet espanjan sekä portugalinkin kielet. (Repo 2000: 7.)

Maaailman suurin trooppinen alue, joka on aivan yhtenäinen, sijaitsee Etelä-Amerikassa. Amazonian sademetsä levittäytyy todella suurena Andien itärinteiltä Atlantin valtamerelle. Se on vetänyt puoleensa tutkimusmatkailijoita niin kuin seikkailumielisiä matkailijoitakin. Amazonian metsäalue on suurempi kuin koko Euroopan unioni. Tästä ihmeellisestä luonnon ihmeestä tiedetään edelleen hyvin vähän ja siksi sitä halutaan edelleen tutkia. (Salo & Sääksjärvi 2005: 9.)

Itse olin Perussa kesällä 2008. Matkailullisesti Peru on todella mielenkiintoinen kohde. Eteläamerikkalaiset ihmiset ovat vieraanvaraisia ja kohtelevat ulkomaalaisia hyvin. Monia paikallisia harmittaa se, että eurooppalaiset eivät tiedä heidän kulttuuristaan tai historiasta mitään. He kokevat, että he ovat jääneet jollain tavalla unohduksiin. Yritimme ystäväni kanssa todistaa, että he ovat tärkeitä ja haluamme tutustua heidän kulttuuriin rikkauksiin, ihmisiin sekä elämäntapaan, se herätti varsinkin intiaaneissa ihmetystä, mutta lopulta se oli jokaiselle hieno kokemus ja se teki meihin ja toivottavasti heihin myös lähtemättömän vaikutuksen.

Perun kaunis luonto, upeat vuoret ja ainakin Machu Picchu saavat matkailijan haukkomaan henkeä. Tein myös neljä päivää kestävästä El Camino De Inca (Inca kävelyretki) joka oli upea

kokemus matkailullisesti. Kävelimme neljän hengen ryhmässä mukana paikallinen opas. Kävelimme noin kuusi tuntia joka päivä tauot mukaan luettuina. Nukuimme yöt teltassa ja tutustuimme myös eri puolilta maailmaa tulleisiin ihmisiin kävelymme aikana. Vaeltajia tuossa polulla oli todella paljon. El Camino De Inca päättyi Machu Picchulle, jossa saimme kukin kierrellä ja katsella omassa tahdissamme.

3.2 Musiikki

Latinalaisessa Amerikassa syntynyt musiikki on vaikuttanut moniin musiikkikulttuureihin myös Euroopassa. 1800-luvun puolivälistä lähtien Habanera musiikki alkoi levitä Euroopassa. Latinalaisen Amerikan populaarimusiikki kuten rioplatalainen tango, kuubalainen, brasilialainen, meksikolainen sekä Andien musiikki. Uusi laulu-, liike - sekä piano- ja kitarakonsertti ovat tunnettuja kaikkialla maailmassa. (Pakkasvirta & Aronen 1998: 123.)

Latinalainen musiikki on heterogeeninen ja hyvin monikasvoinen ilmiö. Se jakautuu eri osa-alueisiin joita on usein vaikea erottaa toisistaan: intiaani-, kansan-, populaari- ja taidemusiikkiin. Nämä kaikki eri musiikki tyylit ovat tunnettuja Suomessa, ja niillä on ollut vaikutus myös suomalaiseseen musiikkiin tavalla tai toisella. Populaarimusiikilla on ollut erityisen suuri vaikutus. (Pakkasviita & Aronen 1998: 123.)

Andien alueella, Ecuadorissa, Perussa, Boliviassa, Argentiinassa sekä Chilessä on laaja musiikillinen traditio. Huyano on nimi tälle tyypilliselle andilaiselle musiikille. Huyano tyyliässä musiikissa käytetään paljon panhuilua. Andilaisessa musiikissa on pitkä musiikillinen perinne. Tämän päivän musiikki on saanut vaikutteita Etelä-Amerikan alkuperäiskansoilta, espanjalaisilta sekä afrikkalaisilta, jotka tuotiin alueelle orjina. Roomalaiskatolilaisuus on myös tuonut omat vaikutteensa musiikkiin. (South American music.)

Andeilla musiikki on yksi osa jokapäiväistä elämää. Musiikki soi paljon ja sitä on lähes kaikilla aloilla työskenteleville. On myös valtava määrä perinteiselle tanssille tehtyä musiikki kuin myös tanssimusiikkia. (South American music.)

Laulujen sanat ovat joko espanjaksi tai quechuaksi, joka on alkuperäiskansojen kieli. Laulujen aiheet käsittelevät maata, vuodenaikoja, sadonkorjuuta, rakkautta, perhettä, lapsia sekä tähtiä. Tyypillisiä soittimia ovat panhuilu, huilu, tietynlaiset helistimet jotka ovat kuin veden ääni, kitarat, alkuperäiskitara nimeltään charango sekä rummut. (South American music.)

Valssimusiikki on suosittua Perussa. Valssin juuret ovat Euroopassa, mutta valssi on luonut omanlaisensa tyylin Perussa. Salsamusiikki on tyypillisempää Perun rannikolla ja se on myös tyypillistä musiikkia muissa Etelä-Amerikan maissa. Salsa on monesti ajateltu kuubalaisena

musiikkina. Carmen Miranda, Bossa Nova sekä Lambada ovat muita Etelä-Amerikan kuuluisia tansseja sekä tanssilauluja. (South American music.)

Ennen espanjalaisten tuloa olivat pääinstrumentit andilaisessa musiikissa tuuli-instrumentit, erityisesti huilut ja rummut. Suurin espanjalainen vaikutin eteläamerikkalaisessa musiikissa ovat olleet kitarat. Kitaroiden mukana Etelä-Amerikkaan espanjalaiset toivat myös harput, mandoliinit, viulut, poikkihuilut, säkkipillit sekä oboet. Tänä päivänä kaikkein suosituimmat soittimet ovat kena, siku, charango, kitara sekä bombo. Nämä kaikki instrumentit ovat alkuperäisin Perusta tai Boliviasta. Kuitenkin tämän päivän musiikki on sekoitus alkuperäistä eteläamerikkalais- espanjalais- afrikkalaistyylistä musiikkia. (South American music.)

Kaikkein kuuluisin tanssi sekä laulutyyli Argentiinassa on tango. Tango alkoi 1800-luvun puolivälissä sosiaali- yhteiskuntaluokan keskuudessa, joka muokkautui Buenos Airesissa. Ihmiset jotka muokkasivat tangoa, olivat maahanmuuttajat Argentiinan sisämaasta, eurooppalaiset maahanmuuttajat sekä portenos. Tango oli kulttuurinen sekoitus kaikilta ihmisiltä ja se oli myös tapa, jolla ihmiset tulivat läheisimmiksi toisilleen uudessa kotimaassaan. Tango on enemmän kuin musiikkia, se sisältää tietynlaisen kielen, tietynlaisen puhutavan sekä tavat ja erityisen filosofian. (South American music.)

3.3 Kielet

Alkuperäisasukkaat, joita olivat intiaanit, kuuluivat moniin eri heimoihin ja he puhuivat useita eri kieliä. Nämä kielet ovat harvinaisia, mutta joillakin alueilla yhä edelleen nämä harvinaiset kielet ovat yleisessä käytössä. Esimerkiksi guaranaa puhutaan Paraguayssa. (Geographica 2003: 435.) Quehuan kieltä puhutaan Perussa ja Boliviassa.

Virallisina kielinä Etelä-Amerikassa ovat siirtomaavaltujen alueille tuomat kielet: portugali Brasiliassa ja espanja suurimmassa osassa muita maita. Englantia sekä ranskaa puhutaan Guyanassa, hollantia Surinamissa. Guyanassa sekä Surinamissa yleisiä kieliä ovat myös Kaakkois-Aasian kielet, varsinkin hindi, ovat merkittäviä. Eurooppalaisia kieliä pääosin käyttävät hallinto, koulutus sekä tiedotusvälineet. (Geographica 2003: 435.)

3.4 Kaupungit sekä luonto

Latinalainen Amerika on kuuluisa myös siitä, että se matkailukohteena tarjoaa viihdettä. Riossa pidettävät vuotuiset karnevaalit ovat kansainvälisesti tunnettu huipputapahtuma. Rio De Janeiro on Brasilian yksi suurimpia kaupunkeja, sekä matkailullisesti vetovoimaisin ja tunnetuin koko suuralueella. Vaikka tämä jättiläiskaupunki on kaoottinen sen slummialueiden, liikennerruuhkien sekä rikollisuuden vuoksi, se on silti saavuttanut aseman värikkäänä

kulttuuri- ja luonnonvetovoimaisena yhdistelmänä. Rannikkovuoret, jotka ovat mielenkiintoiset muodiltaan ja huipentuvat näköalapaikkoihin, joita ovat sokeritoppa ja Corcovado. Kuuluisat uimarannat Copacabanassa ja Ipanemassa ovat kehystämässä loistavasti varsinaista kaupunkimiljöötä (Vuoristo 2003: 419.) Etelä-Amerikan alueen neljässä valtiossa on noin kaksikymmentä miljoonakaupunkia. Maailmankaupungeiksi näistä on lueteltu Sao Paolo, Rio de Janeiro sekä Buenos Aires. (Vuoristo 2003: 421.)

Etelä-Amerikan luonnon vetovoima on vahvimmillaan ylhäältä rannikolta ja toisaalta taas Andien etumaastossa sekä rinteillä. Molemmissa tapauksissa attraktiotyypit sekä yksittäiset nähtävyydet vaihtelevat paljon ilmasto- ja kasvillisuusvyöhykkeiden mukaan. Merkittäviä luonnonnähtävyyksiä onkin mm. Brasilian ylängöllä ja sen reunaosissa joet sekä putoukset. Andit ovat potentiaalinen matkailukohde, sillä sieltä on upeat vuoristonäkymät, rinteet, metsät sekä alppilaaksot. Chilen ja Argentiinan molemmin puolin on syntynyt matkailukeskuksia, myös varsinaisia matkailualueitakin, osittain kansallispuistojen yhteyteen. Andit ovat Argentiinan puolella leveämmät kuin mitä ne ovat Chilessä. Vuoristovyöhykkeen attraktiokompleksit ovatkin Argentiinan aluesysteemin keskeinen osa matkailussa. (Vuoristo 2003: 415.)

Matkatessani Perussa huomion, että luonto oli henkeäsalpaava. Neljän päivän kestäväällä Inka-kävelyllä maisemat olivat todella kauniit. Eipä ollut ihme, että niin moni matkailijaoli valinnut juuri tuon reitin Machu Picchulle, saihan samassa nauttia korkeista vuorista ympärillä ja tuntee itsensä hyvin pieneksi kaiken sen kauneuden keskellä. Peru oli matkailullisesti mielenkiintoinen kohde, vaikka köyhyyttä ja likaisuutta oli paljon, pystyi kuitenkin nauttimaan siitä, että paikalliset olivat ystävällisiä ja luonto näkemisen arvoinen.

4 Elämyksiä Etelä-Amerikasta -tapahtuman järjestämisprosessi

Yleisötapahtumien historialla on pitkä perinne. Ihmiset ovat aina kokoontuneet yhteen esimerkiksi juhlimaan jonkun asian onnistumista, kuten esimerkiksi metsästysretken onnistumista tai sadonkorjuuta. Ihmiset ovat tulleet yhteen myös kuuntelemaan tarinankertojia, katsomaan tempujentekijöitä, kuuntelemaan musiikkia tai kannustamaan urheilusuorituksen tekijöitä. Antiikin Kreikassa olympialaiset tai Rooman valtakunnan aikana sirkushuvit olivat näinä aikoina suur tapahtumia. (Kauhanen & Juurakko & Kauhanen 2002: 14.)

Yleisötapahtumat ovat hyvin erilaisia, niitä on aina kulttuuritapahtumista urheilukilpailuihin, muotinäytöksiin sekä rekrytointitapahtumiin. Kaikille yleisötapahtumille on kuitenkin yhteistä se, että ne ovat monitahoisia järjestäjien kannalta. Tapahtuman järjestämisessä on todella

paljon huomioitavaa, eikä kukaan yksin ole kaikkien asioiden asiantuntija. (Kauhanen & Juurakko & Kauhanen 2002: 23.)

”Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty” on hyvä sanonta ja on hyvin paikkansa pitävä myös tapahtuman suunnittelussa. Aikaa vievin vaihe tapahtuman suunnittelussa onkin suunnitteluvaihe ja se on tärkeää aloittaa hyvissä ajoin, joskus jopa vuosia ennen riippuen tapahtumasta. Alussa kokouksia suunnitteluryhmän kanssa on hyvä pitää kahden viikon välein ja loppua kohden tiivistää tahtia. (Vallo & Häyrinen, 2008: 148.)

Hyvän tapahtuman järjestäminen lähtee liikkeelle kun aletaan pohtia seuraavia asioita:

- Miksi tapahtuma järjestetään?
- Kenelle se järjestetään?
- Mitä järjestetään?
- Miten tapahtuma toteutetaan?
- Millainen tapahtuma järjestetään?
- Ketkä toimivat isäntinä?
- Millaista tunnelmaa tapahtumaan tavoitellaan?
- Mikä on tapahtuman budjetti? (Vallo & Häyrinen, 2008: 149.)

Aloimme suunnitella tapahtumaa hyvissä ajoin marraskuussa, kuusi kuukautta ennen tapahtumaa. Ryhmään tuli suunnittelun myötä aina uusia ihmisiä, eikä jokaiseen ehtinyt edes kunnolla tutustua. Kuitenkin jokaisella oli oma rooli suunnitteluvaiheessa ja tapahtumasta tuli hyvin suunniteltu kokonaisuus. Kun suunnittelimme tapahtumaa, halusimme, että jokainen on sitoutunut työhön alusta loppuun.

Tapahtumaa järjestettäessä kaikkein tärkeimmät kysymykset ovat: miksi, kenelle, millainen, mitä ja miten. Käytän näitä kysymyksiä suunnitteluosiossa. Myös näitä kysymyksiä pohdimme ryhmässä, kun tapahtumaa järjestettiin. Kuitenkin vasta kun tapahtuma oli loppusuoralla, saatiin kaikkiin näihin kysymyksiin vastukset, ja tapahtuma oli valmis yleisöä varten.

Suunnitteluprosessi on monivaiheinen, jossa on paljon huomioitavaa. Me suunnittelimme tapahtumaa ryhmässä ja kokoonnuimme yhteen uusien ideoiden kanssa aina kerran kahdessa viikossa. Olimme yhteydessä toisiimme sähköpostitse ja tehtäviä jaettiin tasavertaisesti niin, että jokainen sai osallistua viikkojen aikana suunnitteluun, vaikka emme toisiamme tavanneet.

4.1 Miksi tapahtuma järjestettiin?

Jokainen tapahtuma tarvitse syyn järjestämiseksi, ja on syytä pohtia miksi tapahtumaa lähdetään järjestämään. Kun tiedetään tapahtuman tarkoitus, se auttaa järjestämisessä ja tekemään päätöksiä. Kun keskittyy tapahtuman päämäärään ja siihen miksi se järjestetään, se auttaa myös suunnittelemaan budjetin, missä tapahtuma tulisi järjestää. Tietenkin kysymys miksi antaa suuntaa myös muiden päätösten tekemiselle. (Wolf & Wolf 2005: 6.)

Kun halutaan luoda onnistunut tapahtuma, sen ydin tarvitsee tuekseen muita toimintoja sekä palveluja. Jos tukipalveluita ei käytä, tapahtuma ei ole onnistunut. Tukipalveluilla tarkoitetaan esimerkiksi pääsymaksullisessa tapahtumassa käytettävää lipunmyyntipistettä, tai lakisääteisiä, kuten anniskelutapahtumien järjestyksenvalvonta. Tapahtumaa lisätään myös yleensä erilaisia toimintoja, esimerkiksi ravintolapalveluita, ottelujen selostukset tai väliaikamusiikki. (Liskola-Keskonen 2004: 17.)

Koska Suomeen muuttaa yhtä enemmän ulkomaalaisia eri puolilta maailmaa, halusimme järjestää tapahtuman koskien Etelä-Amerikkaa. Tapahtuma järjestettiin myös siitä syystä, koska halusimme tukea tätä ryhmää, palauttaa heille mieleen muistoja omasta maastaan ja kulttuuristaan, sekä laajentaa myös suomalaisten ymmärrystä eteläamerikkalaisia kohtaan. Halusimme tapahtumalla tuoda Etelä-Amerikkaa esille niille lapsille, joissa toinen tai molemmat vanhemmat ovat eteläamerikkalaisia, mutta joilla ei ehkä koskaan ole ollut tilaisuutta tutustua toisen tai molempien vanhempiensa kulttuuriin ja maahan.

Elämyksiä Etelä-Amerikasta -tapahtuman tavoitteet olivat:

- kehittää maahanmuuttajien omaa kulttuuria tukevia palveluja
- onnellisten muistojen palauttaminen ihmisten mieliin
- suomalaiset voisivat ymmärtää vieraita kulttuureja sekä maahanmuuttajien taustoja
- tuottaa elämyksiä aistien välityksellä.

(Räty, M. 2008.)

4.2 Kenelle tapahtuma oli suunnattu?

Ensiksikin tulee ottaa selvälle ketkä ovat tapahtuman kohderyhmä. Ketä varten se suunnitellaan? Näihin kysymyksiin vastatessa saadaan tapahtumalle idea siitä, millainen tapahtuma halutaan järjestää. (Wolf & Wolf 2005: 3.)

Kohderyhmiä voi olla montaa erilaista, kuten suuri yleisö, rajattu kustuvierasjoukko tai avoin kutsuvierasjoukko. Kohderyhmän koostumus on tärkeä ottaa selvälle, jotta osataan tehdä sen näköinen ja kokoinen tapahtuma, mitä kohderyhmä vaatii. On otettava selvälle, halutaanko

tapahtumaan keski-ikäisiä naisia, businessmiehiä tai värikäs nuorisjoukko. Ehkä tapahtuma saattaa kenties olla myös sekoitus näitä jokaista. Kuitenkin jokainen kohderyhmä näistä on erilainen, joten tällöin jokaisella näistä on myös erilainen ajatus siitä millainen tapahtuman tulisi olla. (Vallo & Häyrinen 2008: 111.)

Me päätimme jo alussa tiimin kanssa, että kohderyhmänä olisivat perheet. Tämän päätöksen myötä aloimme rakentaa tapahtumaa ja sitä, mitä halusimme tapahtumalla tuoda esiin perheille. Oli helpompi alkaa suunnitella tapahtumaa, kun kohderyhmä oli selvillä.

Kun järjestimme tapahtumaa, kohderyhmänämme olivat perheet, joissa toinen vanhemmista on eteläamerikkalainen taustaltaan. Halusimme myös tapahtumaan suomalaisia perheitä. Kuitenkin ideana oli tuottaa perheystävällinen tapahtuma ottaen huomioon jokainen yhtiä tärkeänä vierailijana.

Monesti tapahtumaan kutsutaan arvovieraita, ja heitä halutaan kohdella niin, että he saavat erityistä huomiota. Kuitenkaan järjestämämme tapahtuman ideana ei ollut kenenkään vieraan erityinen huomioon ottaminen, vaan jokaista tulisi palvella samanarvoisesti.

Tapahtuman järjestämisessä on tärkeää muistaa, että kohderyhmänä ei ole ”minä itse”, vaan erikseen määrätty kohderyhmä. Kohteen analysointi kannattaakin tehdä tarkasti ja pitää mielessä ajatus, että se mikä sopii yhdelle, ei sovi kaikille. Kohderyhmä ja koko sekä tapahtuman tavoite kertovat meille useasti jo sen, millainen tapahtuman tulee olla. Tärkeintä on kuitenkin se, että tapahtuma suunnitellaan ja viedään loppuun asti hyvin riippumatta siitä, millainen kohderyhmä on kyseessä. (Vallo & Häyrinen 2008: 114.)

Suunnittelimme perheystävällisen tapahtuman ajatellen sitä, mikä heidän kannalta olisi kiva kokea. Ajattelimme asiaa lasten kannalta sekä myös aikuisten, jotka voisivat oppia tapahtuman kautta lisää Etelä-Amerikasta.

4.3 Mitä tapahtumassa oli?

Viihdetapahtumaa järjestettäessä, on ohjelman sisällössä valinnanvaraa paljon. Kun ohjelmaa miettii, on tärkeä pitää mielessä kohderyhmä sekä viesti, joka tapahtumalla halutaan osallistujille antaa. Esiintyjävalinnat ovat tärkeitä organisaation kannalta, sillä ne viestivät organisaation arvoja, toimintatapaa sekä arvoja. Jo kutsun perusteella jokainen voi mahdollisesti päätellä millainen tapahtuma on kyseessä. Kuitenkaan kaikissa tilanteissa pääesiintyjää ei kannata mainita, vaan säästää jotain myös yllätyksenä. (Vallo & Häyrinen 2008: 195-196.)

Aktiviteetit ovat myös osa tapahtumien elämyksellisyyttä. Kaikissa tapahtumissa aktiviteetteja ei käytetä, eivätkä ne sovi kaikkiin tapahtumiin. Aktiviteeteilla tarkoitetaan tekemistä ja toimintaa ja niihin voivat kaikki osallistua halutessaan. Aktiviteetit ovat vuorovaikutteisia, ja niissä elämyksellisyydellä on suuri merkitys. Aktiviteettien luonnollisesti tulee sopia teemaan jota tapahtumassa käsitellään. (Vallo & Häyrinen 2008: 198.)

Tapahtumien aktiviteeteissa on hyvänä puolena se, että jokainen niihin osallistuva voi kokea jotain uutta ja ennen näkemätöntä. Aktiviteetipisteistä voi löytää myös juttuseuraa sekä uusia tuttavuuksia. (Vallo & Häyrinen 2008: 198.)

Tapahtumassamme oli niin esiintyjä kuin aktiviteetteja. Tapahtumassa oli kolme eri tilaa, joissa yleisö sai kokea eteläamerikkalaista arkea, rantaelämää sekä kaupunkia eri aistien kautta. Tapahtumaan oli järjestetty myös erilaista ohjelmaa, joka koostui espanjankielisestä musiikista, Capoeira-näytöksestä, salsan opetuksesta sekä sadutusnurkasta. Ohjelmasta vastasivat itse opiskelijat sekä muutama ulkopuolinen vieras.

Koska tapahtumamme oli elämyksellinen, oli tärkeää, että se koostui esiintyjistä sekä aktiviteeteista. Halusimme näillä asioilla tuoda ihmisiä lähemmän vierasta tai omaa kulttuuriaan eri aistien välityksellä. Erilaisia esiintyjä olivat perulaiset tanssijat, capoeiraa esittävät kaksi naista sekä bändi joka soitti espanjankielistä musiikkia. Perulaiset tanssijat esiintyivät vain kerran sunnuntaina, capoeira naiset esiintyivät molempina päivinä useamman kerran sekä bändi joka esiintyi molempina päivinä useamman kerran. Aktiviteetit sekä esiintyjät toivat lisämausteen tapahtumaan.

Tapahtumassa oli myös esiintyjä. Kaksi naista, jotka tanssivat capoeiraa ja opettivat yleisölle perusliikkeitä tässä taistelulaji tyylisessä tanssissa.

Capoeira on taistelulaji, joka on mitä todennäköisimmin syntynyt 1800-luvulla Brasiliassa. Siinä on yleensä kaksi ihmistä, jotka liikkuvat musiikin tahdissa erilaisia akrobaattisia temppuja tehden. (Capoeira.)

4.4 Miten tapahtuma toteutettiin?

Toteutusvaiheeseen kuuluvat ne hetket, jotka tekevät suunnitelmasta toden. Kaikkien henkilöiden on tapahtumassa työskennellessä ymmärrettävä oma roolinsa ja osuutensa tässä kokonaisuudessa. (Vallo & Häyrinen 2008: 153.)

Kun tapahtumaa toteutetaan, voidaan nähdä, että se jakaantuu kolmeen eri vaiheeseen, joita ovat:

- Rakennusvaihe
- Itse tapahtuma
- Purkuvaihe

(Vallo & Häyrinen 2008: 153.)

4.5 Millainen tapahtuma oli?

Millainen on tapahtuma, joka järjestetään? Pohdittaessa tätä kysymystä, se antaa hyviä ideoita tapahtuman teemalle. Jokaiselle erilaiselle tapahtumalle on oma erityinen paikka. Esimerkiksi suuret konferenssit tarvitsevat paljon kokoustilaa kun taas yritykselle järjestettävä piknikki vaatii ulkona olemisen ja vaatimattomamman ilmapiirin. (Wolf & Wolf 2005: 8.)

Millaisesta tapahtumasta on kyse? Onko kyseessä juhla, kuten syntymäpäivät, häät, vuosipäiväjuhla. Tapahtuma voi olla myös koulutuskeskeinen, kuten konferenssi, kokous tai seminaari. Tai tapahtuma voi olla promotio, muotinäytös, poliittinen tapahtuma tai jonkun tuotteen julkaisutilaisuus. (Wolf & Wolf 2005: 8.)

Tapahtuma voi myös olla muistojuhla, hautajaiset tai kunnallistapahtumat. Tapahtuma voi siis olla joko yrityskeskeinen, sosiaalinen tai jotain näiden kahden väliltä. Tapahtumaa järjestettäessä edellä mainittujen kysymysten jälkeen voi miettiä mitä on tapahtuman järjestäminen. Täytyy miettiä koristelut, ruokailu, kuljetus paikan päälle, kutsujen lähettäminen ja markkinointi. Myös tapahtumasta on hyvä tehdä jonkinlainen juliste, joka kiinnittää ihmisten huomion niin että he kiinnostuvat tulevasta tapahtumasta (Entrepreneur press, Turner 2004: 17.)

Tavoitteenamme oli rakentaa moniaistinen tapahtuma, jossa yhdistyvät ranta, kaupunki sekä arki. Perjantaina 9.5. menimme päivällä kello 14.00 Heurekaan, jossa laitoimme kaiken valmiiksi tapahtumaa varten. Meillä oli kolme tilaa käytössä, ja jokaiseen saatiin luotua omanlainen tunnelma. Ensimmäinen huone täytettiin hiekalla, sekä laitoimme huoneeseen ison lakanan johon heijastettiin kuva rantamaisemasta. Huoneeseen laitettiin kasveja, jotka toivat tunnelman eteläamerikkalaisesta luonnosta ja rannasta. Huoneessa oli myös radio, josta kuului laineiden liplatusta. Huone pimennettiin ja saatiin aikaan oikeanlainen tunnelma rannasta.

Toiseen huoneeseen laitettiin neljä suurta kangasta, joihin heijastettiin kuvia eri puolilta Etelä-Amerikkaa. Keskellä kangaita oli kaksi puiston penkkiä, joissa pystyi istumaan ja ihailemaan eteläamerikkalaisia maisemia ja nauttia kuuntelemalla latinalaisia rytmejä.

Kolmas huone oli suurempi ja siellä oli kaksi erilaista tilaa. Toiseen tilaan rakensimme tyypillisen eteläamerikkalaisen koulumaiseman. Koulussa oli pulpetteja, sekä kirkkaita aakkosia ja numeroita seinällä. Koulussa lapset, jotka tulivat tutustumaan tapahtumaan, saivat tehdä äitienpäiväkortteja ja muita askarteluja. He saivat myös kuunnella espanjankielisiä koululaisille tarkoitettuja ohjelmia radiosta, joka oli koululuokassa. Lapset ja aikuiset saivat myös tutustua koulukirjoihin joita Etelä-Amerikassa käytetään. Toinen tila oli tyypillinen eteläamerikkalainen olohuone, johon kokosimme suuren kirjahyllyn kirjoineen, valokuvineen ja erilaisine esineineen. Olohuoneessa oli myös tumma puinen pöytä ja lehtiä, joita sai selata. Lisäksi halusimme tuoda esille erilaisia tuoksujia, joten olohuoneessa sai myös tutustua näihin. Erilaisia tuoksujia laitoimme kolmeen eri kannuun ja tuoksujia olivat kahvi, tee sekä kookos.

Lisäksi olimme saaneet käyttöömmme yhden suuren huoneen, jossa oli sadutusnurkkaus. Tässä nurkassa lapset saivat selittää heidän omia satujaan, siitä minkälaisia mielikuvia tapahtuma heissä herätti. Seinät täytimme erilaisilla tiedoilla Etelä-Amerikasta ja laitoimme sinne kartan, jossa oli selkeästi merkitty missä mikäkin Etelä-Amerikan maa sijaitsi.

Lisäksi tapahtumassa oli musiikkiryhmä, jossa itse lauloin ja ystäväni vastasivat instrumenteista. Toimme soittimet, vahvistimet, rekvisiittaa sekä mikrofonit Heurekaan perjantaina, jotta olisimme valmiit lauantaita ja sunnuntaita varten esiintymään.

4.6 Millainen budjetti tapahtumassa oli?

Paljonko on rahaa käytössä tapahtumaa järjestettäessä? Kaikkein vaikeinta on budjetin kokoaminen, varsinkin heille jotka vasta opettelevat tapahtuman järjestämistä. On tärkeää ottaa selville se, miten paljon kaikki maksaa ja huomioida maksimaalinen summa jonka tapahtumaan voi kuluttaa. Se on paras opas ja siitä on hyvä lähteä liikkeelle (Wolf & Wolf 2005, 16.)

Kun tapahtuma on viety loppuun, on hyvä tehdä budjetin tarkistus. On syytä tutkia ylittykö tai alittuiko budjetti siitä mitä suunniteltiin, jos niin kävi, niin miksi? Budjetti on hyvä päivittää, sillä se auttaa seuraavan tapahtuman järjestämisessä (Onnistuneen tapahtuman opas.)

Budjettimme tapahtumassa oli 500 euroa. Tapahtuman rahoitti Laurea ammattikorkeakoulu. Käytimme rahan hyvin, vaikka budjettimme ylittyi muutamalla kymmillä. Mielestäni

onnistuimme kuitenkin säätämään rahan käytön ja saimme hankittua kaiken tarpeellisen. Tapahtuma oli ilmainen kaikille kävijöille.

4.7 Miten tapahtuma markkinoitiin?

Markkinoinnissa on paljon perussääntöjä ja ne pätevät monessa tilanteessa. Asiakas kertoo saamastaan hyvästä palvelusta noin kolmelle eri henkilölle. Tyytymätön asiakas kertoo huonosta kokemuksestaan noin 11 muulle henkilölle. Tyytyväinen asiakas on kuitenkin yritykselle paras mainos (Lahtinen & Isoviita 2004: 2.)

Markkinointi kehittyy samaan aikaan järjestelyiden sekä tavoitteiden kanssa. Tapahtuma, joka suunnitellaan ja toteutetaan huolitellusti, tukee automaattisesti kokonaisvaltaista markkinointia. Kun markkinointiprosessi on onnistunut hyvin, se luo tapahtumalle selkeää kilpailuetua (Iiskola-Kesonen 2004: 57.)

Halusimme tietenkin tapahtuman olevan yleisölle myönteinen kokemus. Markkinoinnilla halusimme edistää tietoisuutta tapahtuman sisällöstä. Saamiemme palautteiden perusteella kokemus on ollut positiivinen ja voimme vain luottaa tulevaan, että tällaisten kulttuuritapahtumien toteutus olisi opettavaista niin suunnittelijoille sekä tapahtumassa kävijöille.

Markkinoimme tapahtumaa erilaisin julistein ja kutsukortein sekä Laurea-ammattikorkeakoulun sivuilla. Jokainen tahollaan myös kutsui tapahtumaan ystäviään ja sukulaisiaan. Kaikille annettiin tehtäväksi viedä julisteita eri paikkoihin sekä jakaa niin suomen- kuin espanjankielisiä kutsuja tutuille ja tuntemattomille. Julisteita vietiin kulttuurikeskus Caisaan Helsingissä, eri puolille Helsinkiä marketteihin sekä espanjankieliseen päiväkotiin. Tapahtuma oli ilmainen kaikille kävijöille.

4.8 Tapahtuman jälkeen

Sunnuntaina kaikki jotka olivat olleet suunnittelemassa tapahtumaa ja osa jotka olivat tulleet auttamaan pystyttämään tapahtumaa, myös jäivät purkamaan tapahtumaa. Omasta mielestäni purku meni todella nopeasti, noin muutamassa tunnissa oli paikka siivottu ja olimme valmiit lähtemään kotiin.

5 Tapahtuman arviointi

On hyvin tärkeää, että tapahtuman jälkeen saamme tietoa yleisöltä siitä miten yleisö on kokenut tapahtuman, pääsimmäkö itse tavoitteeseen, mitä olisi ehkä voitu tehdä paremmin sekä mikä osallistujien mielestä oli tapahtuman parasta antia. Saatua palautetta tulee verrata siihen mistä on lähdetty, eli mikä oli tapahtuman tavoite, mitkä olivat mielikuvatavoitteet, sekä mitkä olivat määrällisiä ja laadullisia tavoitteita. (Vallo & Häyrynen 2008: 171)

Halusimme saada tietoa yleisöltä tapahtumamme onnistumisesta, mitä oli kehitettävää ja mitkä asiat onnistuivat hyvin, mistä asioista eniten pidettiin ja mitkä asiat eivät olleet niin kiinnostavia. Arviointikaavakkeita oli kahdenlaisia, joista toinen oli monikulttuuristen perheiden aikuisille ja toinen oli lapsille. Aikuisten kaavakkeita palautettiin yhteensä 15 kappaletta ja lasten kaavakkeita 8 kappaletta. Aikuisten arviointikaavake oli sekä suomen- että espanjankielellä. Arviointikaavakkeet oli sijoitettu tapahtumassa näkyvälle paikalle pöydälle, jossa katsojat pääsivät täyttämään kaavakkeen, jos halusivat antaa palautetta (Makkonen 2008.) Palautteet ja arviointikaavakkeet kokosi Anne Makkonen Tikkurilan Laureasta. Käytän hänen kysymyskaavakkeitaan ja arviointejaan seuraavissa kappaleissa.

5.1 Lasten arviointi tapahtumasta

Lapsille oli järjestetty tapahtumassa omaa ohjelmaa. Anne Makkonen, joka oli yksi tapahtuman järjestäjistä ja arviointikaavakkeen tekijästä, loi lapsille sadutusnurkan.

Lasten arvioinnissa käytettiin sateenvarjomallia, joka muodostui viidestä sateenvarjoraidasta. Lapset saivat värittää raitoja sitä mukaan, millaisena he tapahtumaa pitivät. Aikuiset olivat mukana lastensa kanssa täyttämässä kaavakkeita. (Makkonen, A. 2008.)

Lasten arviointikaavake

- 5 raitaa = Minun mielestäni tapahtuma oli tosi kiva ja haluaisin tulla tänne uudestaan. Haluaisin mennä itsekin käymään Etelä-Amerikassa.
- 4 raitaa= Minun mielestäni tapahtuma oli ihan kiva. Etelä-Amerikka vaikutti kiinnostavalta.
- 3 raitaa= Minun mielestäni tapahtuma oli ihan ok mutta en oppinut mitään uutta.
- 2 raitaa= Minun mielestäni tapahtuma oli tylsä ja antoi vaisun kuvan Etelä-Amerikasta.
- 1 raita = Minun mielestäni tapahtumassa ei ollut mitään kivaa eikä Etelä-Amerikka vaikuta yhtään kiinnostavalta.

Arvioita kerättiin lauantaina ja sunnuntaina ja niitä tuli yhteensä kahdeksan kappaletta. Palautteiden keskiarvoksi muodostui 3.9. (Makkonen, A. 2008.)

Halusimme saada tietoa lapsilta siitä, mikä tai mitkä asiat olivat mielenkiintoisimmat tapahtumassa. Kysymykset olivat kaavakkeen lopussa ja niihin saatiin vastuksia vain 3/8. Parhaiksi asioiksi lapset olivat luetelleet: kokemustilat, musiikki ja kieli, eteläamerikkalaisten ihmisten näkeminen, askartelu ja espanjankielen oppiminen sekä capoeira. (Makkonen, A. 2008.)

5.2 Aikuisten arviointi

Aikuiset olivat täyttäneet yhteensä 15 kaavaketta, joista 10 oli suomenkielisiä ja 5 espanjankielisiä. Arviointeja kerättiin lauantaina sekä sunnuntaina.

5.2.1 Millä tavalla Etelä-Amerikka esiteltiin tapahtumassa katsojille?

Seuraavassa on esitelty vastausten kysymykset ja suluissa on vastausten määrät. Vastaaaja on voinut valita useamman vaihtoehdon, sillä vaihtoehtojen lukumäärää ei ollut rajoitettu.

Etelä-Amerikka esiteltiin tapahtumassa:

- a) aidolla ja realistisella tavalla (9 kpl)
- b) liian stereotyyppisesti (0 kpl)
- c) ihan ok, mutta jotain olisin kaivannut lisää (7 kpl)
- d) ei tuonut oikeita näkökulmia (0 kpl)

Tähän ensimmäiseen kysymykseen ovat vastanneet kaikki kaavakkeen 15 täyttäjää. Yhdeksän vastaajista oli sitä mieltä, että Etelä-Amerikka esiteltiin tapahtumassa ”aidolla ja realistisella tavalla. Seitsemän vastaajista oli sitä mieltä, että Etelä-Amerikka esiteltiin ”ihan ok, mutta jotain olisin kaivannut lisää”. Yksi arvioinnin vastaajista oli sitä mieltä, että Etelä-Amerikka esiteltiin sekä ”aidolla ja realistisella tavalla” että ”ihan ok, mutta jotain olisin kaivannut lisää”.(Makkonen, A. 2008.)

5.2.2 Lapsen toisen kulttuurin identiteetin kehittyminen

Tässä kysymyksessä on haluttu selvittää miten vanhemmat haluaisivat tukea lapsen toisen identiteetin kehittymistä.

On tärkeää ottaa huomioon, että espanjankielisiä vastausvaihtoehtoja on käännösvaiheessa tullut yksi vähemmän, se on ollut silkka vahinko. Tämä on yritetty ottaa huomioon vastauksia kootessa. (Makkonen, A. 2008.)

Tässä vastausvaihtoehdossa kysymyksen vastanneita on ollut kuusi kappaletta. He ovat vastanneet seuraavasti:

Millä tavalla perheenä tuemme lapsen toisen kulttuurin identiteetin kehittymistä?

- a) lukemalla kirjallisuutta/katsomalla videoita toisen vanhemman kotimaasta (3 kpl)
- b) puhumalla hänelle espanjaa/portugalia (1 kpl)
- c) katsomalla kuvia ja kertomalla toisen vanhemman kotimaasta (1 kpl)
- d) viettämällä toiseen kulttuuriin kuuluvia juhlia perheen kesken (1 kpl)
- e) osallistumalla monikulttuurisiin tapahtumiin (3 kpl)
- f) viettämällä aikaa eri kulttuuritaustaisten ihmisten seurassa (4 kpl)
- g) joku muu tapa, mikä? (0 kpl)

Kuusi vastaajista on valinnut useamman vastausvaihtoehdon, sillä vaihtoehtojen lukumäärää ei ollut rajoitettu. Vastausten perässä olevat numerot kertovat meille kuinka moni vastaajista on valinnut kyseisen vaihtoehdon.

5.2.3 Miten tapahtuma tuli perheen monikulttuurista identiteettiä?

Tässä kysymyksessä olemme pyrkineet saamaan tietoa siihen, miten kyseinen tapahtuma saavutti tavoitteet perheiden monikulttuurisen identiteetin vahvistajana. Tähän kysymykseen vastasi kahdeksan henkilöä. (Makkonen, A. 2008.)

Koen että tapahtuma tuki perheemme monikulttuurista identiteettiä:

- a) kyllä hyvin paljon (1 kpl)
- b) jonkun verran (3 kpl)
- c) en osaa sanoa (4 kpl)
- d) ei riittävästi (0 kpl)
- e) ei ollenkaan (0 kpl)

Tähän kysymykseen jokainen vastaaja on valinnut vain yhden vastausvaihtoehdon, vaikka olisi voinut valita useamman.

5.2.4 Mikä oli parasta tapahtumassa?

Näistä asioista vieraamme pitivät kaikkein eniten:

- live -esitykset
- musiikki (8 kpl)
- musiikki ja kuvat yhdistettynä (4 kpl)
- tunnelma/luonto - ja kaupunkihuoneet (5 kpl)
- rantamaisema
- capoeira (3 kpl)
- monipuolisuus
- opiskelijoiden osallistuminen aihe-esittelyyn
- askartelu
- valokuvat

Vastausten perässä olevat lukumäärät kertovat meille sen, että monessako arvioinnissa tämä kohta on merkitty tapahtuman parhaana asiana. Vastaaja on voinut valita enemmän kuin yhden vaihtoehdon. Jotkut näistä asioista ei saanut yhtäkään mainintaa, uskon, että musiikki on tarkoittanut monelle samaa kuin esimerkiksi ”live-esitykset”. Uskon myös, että tapahtumassa käyneet pitivät muista vastausvaihtoehdoista, mutta eivät pitäneet niitä parhaina asioina tapahtumassa.

Anne Makkoselle tuli myös suullisia ja niistä ilmeni, että monet ihmiset nauttivat kaupunkiosuudesta, sillä siinä oli levollinen tunnelma. Katsoja koki, että penkille olisi voinut jäädä pidemmäksi aikaa katsomaan kuvia ja kuuntelemaan rauhoittavia Etelä-Amerikan rytmejä. Monet tapahtumaan tulleet olivat perheellisiä, eivätkä juoksevilta lapsilta aina voineet istahtaa penkeille pidemmäksi aikaa. Toisten perheiden kohdalla pidempi pysähtyminen onnistui. Capoeira, brasilialainen taistelutanssi laittoi myös yleisön hyvin liikkeelle, se keräsi ihmisiä Heurekaan aulaan ja sai heidät osallistumaan mukaan Capoeiran saloihin. (Makkonen, A. 2008.)

5.3 Tapahtumassa käyneiden kehittämideoita

Mitä olisit jättänyt pois tai kehittänyt toisenlaiseksi? Miksi?

Palautekaavakkeissa olleita kehitysideoita:

- Luonto-osastossa olisi voinut olla enemmän informaatiota
- Makuja Etelä-Amerikasta olisi voinut olla hauska lisä
- Lisää mainontaa ja julkisuutta tapahtumalle erityisesti eteläamerikkalaisten keskuudessa

- Enemmän ja näkyvämmiin etelä-amerikkalaisia osallistumaan tapahtuman järjestämiseen
- Riquezas culturales / erilaisten kulttuurien esiintuonti/kulttuurilliset rikkaudet
- Kohdennetumpaa ja syvempää informaatiota eri maista
- Lisää interaktiivisuutta, sekä esimerkiksi teatteria voisi käyttää

6 Johtopäätökset ja kehittämisideat

Yhtenä kehittämisideana oli, että ”Makuja Etelä-Amerikasta olisi voinut olla hauska lisä”. Ajattelimme tätä asiaa ryhmän kanssa, kun tapahtumaa suunniteltiin. Totesimme, että se ei ole hyvä idea, sillä ihmisillä on erilaisia allergioita, emmekä halunneet joutua niin suureen vastuuseen, että joku olisi ehkä voinut saada ruoasta jotain oireita, joten tästä syystä jätimme maut pois.

Myös idea ”Enemmän ja näkyvämmiin eteläamerikkalaisia osallistumaan tapahtuman järjestämiseen” oli hankala toteuttaa. Sillä tapahtuma kuitenkin järjestettiin opiskelija voimin ja suurin osa oli suomalaisia. Oli hienoa, että perulainen Ana Tamayo osallistui ulkopuolisena tapahtuman suunnitteluun ja sen järjestämiseen alusta loppuun. Häneltä saatiin paljon ideoita ja kun hän kertoi omasta maastaan, se myös innosti muita ryhmäläisiä perehtymään enemmän Etelä-Amerikkaan. Varmasti meidän jokaisen mieleen on lähtemättömästi painunut Anan tarinat ja intoilu Latinalaisen Amerikan historiasta, tunnelmasta, luonnosta, ihmisistä ja kulttuurista. Tulevaisuutta ajatellen on hyvä jos tapahtumaa on aina suunnittelemassa edes yksi henkilö joka tuntee kotimaansa. Tässä tapauksessa, jossa tapahtuma järjestettiin lähinnä opiskelijavoimin, se ei ollut mahdollista.

Musiikki ja ääni ovat asioita, jotka saavat aina yleisön huomion. Elävä musiikki on aina parempaa kuin levytä soitettu. Sen vuoksi uskon, että elävä musiikki saikin niin paljon positiivista palautetta. Musiikki on ikään kuin tapahtuman tunnelman luoja ja virittää ihmiset tiettyyn tunnelmaan. Jo ennen tapahtuman alkamista taustalla voi soida tapahtumaan liittyvä musiikki. Musiikilla voi korostaa tapahtuman tiettyjä huippukohtia, sekä musiikin soidessa vieraat on mukava saatella kotiin. (Vallo, Häyrinen, s. 158.)

Näitä asioita miettiessä olisin painottanut tapahtumassa vielä enemmän sen musiikilliseen puoleen. Tapahtumassa olisi voinut olla jatkuvasti espanjankielinen musiikki soimassa. Itse olisimme voineet harjoitella enemmän esitettäviä kappaleita bändin kanssa, mutta koska tämä idea elävästä musiikista syntyi niin myöhään, en ehtinyt niin lyhyellä varoitusajalla keskittymään kappalevalintoihin ja harjoittelimme bändin kanssa noin kaksi kertaa ennen esiintymistä Heurekassa. Koska elävä musiikki sai niin hyvän vastaanoton ja se on aina

sellainen joka tuntuu eniten vetoavan yleisöön, olisi tähän puoleen tulevaisuudessa panostettava vielä enemmän.

Keskittyisin enemmän myös visuaalisuuteen. Olisi tärkeää, että kun katsoja tulee paikalle kokemaan ja aistimaan, hän välittömästi tuntisi olevan esiteltävän maan tunnelmissa.

Kun katson vieraiden palautteita, informaatioita olisi voinut olla enemmän mielestäni mistä osastosta tahansa. On tärkeää, että katsojat saavat kattavan kuvan esiteltävästä teemasta. Tulevaisuudessa tapahtumassa voisi olla lehtisiä, joista katsojat voisivat saada enemmän tietoa maista ja asioista joita tapahtumassa on tuotu esille.

Tapahtuma tiedekeskus Heurekassa oli jokaiselle hyvin mielenkiintoinen kokemus. Tapahtuma oli meille jokaiselle uusi kokeilu, joka kuitenkin meni lopulta hyvin ja suunnitelmien mukaisesti. Itse odotin tapahtumaan enemmän katsojia. Aikaisemmin totesin, että kaunis sää vaikutti siihen, että ihmiset eivät halunneet viettää äitienpäivää sisätiloissa ja se vaikutti osalta tapahtuman kävijämäärään. Kuitenkin paikan päälle tuli molempina päivinä, lauantaina sekä sunnuntai noin satakunta kävijää, jotka halusivat tutustua Etelä-Amerikan rantamaisemaan, kaupunkielämään, kouluun sekä tyypilliseen etelä-amerikkalaiseen olohuoneeseen.

Yleisö piti kovasti siitä että sai itse olla mukana tanssimassa, ja myös osa pääsi soittamaan capoeirassa käytettäviä erikoisia soittimia. Tapahtumassa oli elävää musiikkia, josta vastasin minä itse artistina, sekä muusikko ystäväni joiden kanssa olimme harjoitelleet espanjankielisiä kappaleita. Lisäksi tapahtumaan oli kutsuttu tanssijoita, jotka olivat perulaisia ja esittivät meille tyypillisiä perulaisia tansseja.

Elävä musiikki tuntui olevan yksi asioista, joista yleisö näytti pitävän, se keräsi ympärilleen katsojia. Itse lauloin bändissä ja soittajat olivat ystäviäni, jotka olin kerännyt tapahtumaa varten. Nautin suuresti esiintymisestä, joten oli todella hienoa olla mukana tapahtumassa myös yhtenä esiintyjänä. Tapahtumassa oli mukana myös kaksi perulaista naista, jotka Ana Tamayo oli saanut tapahtumaamme esiintymään. Nämä naiset esittivät tyypillisiä tansseja Perusta. Yleisö näytti nauttivan esityksistä ja se toikin tapahtumaan lisäpotkua.

7 Oman oppimisen arviointi

Tapahtuman järjestäminen oli kaiken kaikkiaan uusi, hauska ja opettava kokemus. Marraskuussa aloimme suunnitella tapahtumaa ja niin vierähti puoli vuotta nopeasti ja tapahtuma saatiin esiteltäviä yleisölle. Oli hienoa olla osa projektia, jossa eri kulttuurit

kohtasivat ja tiivis yhteistyö muiden opiskelijoiden kanssa opetti ryhmässä toimimisen taitoja entisestään.

Opin tapahtuman järjestämisestä paljon kirjoittaessani tätä opinnäytetyötä. Kun tapahtumaa suunniteltiin, keskityin enemmän siihen, miten saataisiin aikaan tapahtuma joka olisi hyvä, sellainen, joka miellyttäisi yleisöä. Tapahtuman jälkeen vasta aloin teoreettisesti perehtyä tapahtuman suunnitteluun. Tapahtumaa suunnitellessa täytyy ottaa huomioon monta eri seikkaa, kuten; mikä tapahtuma on? miksi se järjestetään? millainen budjetti? kenelle markkinoidaan? mitä tapahtumassa on? kuka järjestää? kenelle järjestetään? Ketkä ovat tapahtuman vieraat? Näitä kaikkia asioita jouduimme pohtimaan ihan tapahtuman suunnittelun alkumetreillä, aina suunnittelun loppuvaiheeseen. Opin, että kun suunnittelee tapahtumaa monen eri henkilön kanssa, täytyy olla joustava, kuunnella kaikkien ideoita, olla myös rohkea sanomaan omat ideat. Puhaltaessa samaan hiileen muiden kanssa, tapahtumasta tulee onnistunut ja uskon, että näin tehdessämme meille jokaiselle jäi mieleen hyvä yhteishenki, sekä iloinen ja värikäs tapahtuma.

Uusi asia minkä opin, oli multisensorisuus, eli moniaistillisuus. Järjestimme tapahtuman, jossa halusimme, että yleisö voisi kokea Etelä-Amerikan tunnelman eri aistien kautta. Tämä kokeilu oli minulle täysin uusi ja tuntematon. Opin miten äänillä, väreillä, tuoksuilla sekä näkemisen kautta voi konkreettisemmin kokea eri maan tunnelman ja elämän sykkeen. Multisensorisuus on myös keino oppia asioita, sillä ainakin itselleni käytännössä oppiminen on aina parempi tapa, kuin teoriassa oppiminen. Kun saa tuntea, nähdä, haistaa, maistaa asioita, ne jäävät paremmin mieleen ja näin multisensorisuus on loistava idea oppimisen kannalta. Multisensorisen hankkeen ideana on ollut myös palauttaa onnellisia muistoja maahanmuuttajille. En ajatellut aikaisemmin, että myös tähän tarkoitukseen multisensorisuus olisi hyvä idea, mutta myöhemmin olen oppinut sen, että juuri aistien kautta, ihmisille on helppo palauttaa mieleen asioita omasta kotimaastaan.

Oli hienoa tehdä myös yhteistyötä Heureka kanssa. Paula Havaste, joka oli suurena apuna tapahtuman toteutuksen edistäjänä, oli kontaktihenkilömme. Häneltä opimme jokainen enemmän Heurekasta ja sen historiasta. Paula Havaste oli aina tavoitettavissamme ja oli helppoa tehdä yhteistyötä Heureka kanssa. Yhteistyö oppilaiden, Laurea sekä Heureka kanssa opetti minulle ainakin ryhmätyötaitoja, joustavuutta sekä sen, että asiat eivät aina mene niin kuin niiden odottaisi menevän, mutta sitten on keksittävä toisenlainen ratkaisu.

Tapahtuman järjestäminen ei ole helppoa, siinä tarvitaan jokaisen apua ja lahjoja. On hienoa, että tapahtumamme on voinut edistää Laurea Ammattikorkeakoulua ja tällaisia tapahtumia varmasti tullaan järjestämään jatkossa. Se miten opin työn prosessista ja kaikesta

mitä suunnitteluun sekä toteuttamiseen liittyi, oli mielenkiintoista ja voin sanoa, että mielelläni lähtisin tällaiseen projektiin uudelleen.

LÄHTEET

Capoeira (www-dokumentti.)

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Capoeira>. Luettu 21.10.2008

Entrepreneur press, Thoner Turner, K. 2004. Event planning business. Canada: Entrepreneur Media Inc.

Iiskola-Kesonen, H. 2004. Mitä, miksi, kuinka? Käsikirja tapahtumajärjestäjille. Iisalmi: Suomen Liikunta ja Urheilu ry.

Järjestetään tapahtuma (www-dokumentti.)

<http://www.arlainst.fi/osallistamallatutkintoon/raportti/tapahtuma.html>. Luettu 15.10.2008.

Kauhanen, J., Juurakko, A., Kauhanen, V. 2002 Yleisötapahtuman suunnittelu ja toteutus. Vantaa: Dark Oy

Kansainvälisyyskasvatus (www-dokumentti.)

<http://www.kansainvalisyyskasvatus.net/esittely>. Luettu 21.10.2008.

Könemann 2003. Geographica suuri maailmankartasto, maanosat, maat, kansat. Päivitetty laitos.

Lahtinen, J., Isoviita, A. 2004. Markkinoinnin perusteet. Tampere: Avaintulos Oy.

Makkonen, A., 2008. Etelä-Amerikka tapahtuman järjestäminen.

Multisensorinen elämystila (www-dokumentti.)

http://portal.hamk.fi/portal/page/portal/HAMK/koulutus/Nuorisokoulutus/Sosiaalialan_ko/Oppimisymparisto. Luettu 22.10.2008.

Pakkasvirta, J., Aronen, J. 1998. Kahvi, pahvi ja tango. Tammer-Paino Oy.

Repo, I. 2000 Olympian Etelä-Amerikka. Helsinki: Olympia lentomatkatuomisto

Räty, M., 2008. Monikulttuurinen multisensorinen keskus projektisuunnitelma.

South American music (www-dokumentti.)

http://www.mnsu.edu/emuseum/cultural/music/south_america.shtml. Luettu 21.10.2008.

Tiedekeskus Heureka (www-dokumentti.)

http://fi.wikipedia.org/wiki/Tiedekeskus_Heureka. Luettu 22.10.2008.

Vallo, H., Häyrynen, E. 2008. Tapahtuma on tilaisuus. Tallinna: Tietosanoma Oy.

Vuoristo, K-V. 2004. Matkailun maailma. Porvoo: WS Bookwell Oy.

Vinkki linkki, onnistuneen tapahtuman opas. (www- dokumentti.)

http://www.teosto.fi/vinkkilinkki/purkaminen_jalkityo.html. Luettu 29.10.2008.

Wolf, P. Wolf, J. 2005. Event planning Made Easy. USA.

LIITTEET

Liite 1. Kutsu	34
Liite 2. Kuvia	35

Elämyksiä Etelä-Amerikasta

Tiedekeskus Heurekassa 10.-11.5.2008 klo 10-15

KUTSU

Lapsilla, heidän vanhemmillaan sekä muilla vierailijoilla on mahdollisuus tutustua Etelä-Amerikkalaiseen kulttuuriin eri aistien ja kokemusten kautta.

Tapahtuma pyrkii luomaan vierailijoille kuvan maanosan moninaisesta arjesta.

Tapahtuma on maksuton.

Tapahtuman järjestävät yhteistyössä Laurea AMK:n opiskelijat sekä Tiedekeskus Heureka.

Elämyksiä Etelä-Amerikasta

Lapsille ja lasten vanhemmille Tiedekeskus Heurekassa
10-11.5.2008 klo 10-15

Tiedekeskus Heurekan näytellyssä 10-11.5.2008 klo 10-15 esillä nyt kolme ympäristöä, joissa lapset ja lasten vanhemmat pääsevät tutustumaan ja kokemaan elämyksiä Etelä-Amerikasta.

Liite 2. Kuvia

